

UOHSX00GOVW1

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0124/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-35496/2022/162

Brno 2. 11. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 2. 9. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **obec Zruč-Senec**, IČO 00258563, se sídlem Plzeňská 100, 330 08 Zruč-Senec,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ, č. j. ÚOHS-28382/2022/500 ze dne 18. 8. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání přestupků podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů shora uvedeným obviněným

v souvislosti s uveřejněním Smlouvy o dílo uzavřené dne 10. 6. 2020 s vybraným dodavatelem STAVEBNÍ MONTÁŽE spol. s r.o., IČO 45356815, se sídlem Koterovská 574/177, 326 00 Plzeň – a jejího Dodatku č. 1 uzavřeného dne 26. 8. 2020 s jmenovaným vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky „**Sanace spodní stavby ZŠ Školní – Etapa I.**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 2 uzavřeného dne 7. 9. 2020 ke Smlouvě o dílo č. 041/SAP/19/01 uzavřené dne 12. 12. 2019 s vybraným dodavatelem – Saportan s.r.o., IČO 25228170, se sídlem Na Kovárně 951/27, 312 00 Plzeň – na realizaci veřejné zakázky „**Objekt zázemí techniky na pozemku p.č. 19/2, k.ú. Senec u Plzně**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 1 uzavřeného dne 20. 8. 2021 ke Smlouvě o dílo č. 01/2021 uzavřené dne 3. 3. 2021 s vybraným dodavatelem – STAVEBNÍ MONTÁŽE spol. s.r.o., IČO 45356815,

se sídlem Koterovská 574/177, 326 00 Plzeň – na realizaci veřejné zakázky „**Sanace spodní stavby ZŠ Školní – Etapa II.**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 1 ze dne 23. 10. 2021 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 30. 6. 2021 s vybraným dodavatelem – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4 – na realizaci veřejné zakázky „**Rekonstrukce ulice Na Sklárnu Zruč – Senec**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 1 ze dne 10. 9. 2020 ke Smlouvě o dílo č. 10/2020 uzavřené dne 1. 7. 2020 s vybraným dodavatelem – pm trávníky s.r.o., IČO 29113954, se sídlem Senecká 33, 330 08 Zruč-Senec – na realizaci veřejné zakázky „**Rekonstrukce atletického hřiště v areálu Masarykovy základní školy Zruč-Senec**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek uveřejněné na profilu zadavatele dne 6. 5. 2020 pod systémovým číslem P20V00174062,

v souvislosti s veřejnou zakázkou „**Částečná rekonstrukce restaurace U Drudíků**“ zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě objednávky ze dne 31. 10. 2019, vystavené v návaznosti na cenovou nabídku dodavatele – JICEB s.r.o., IČO 24845493, se sídlem Chrustenice 256, 267 12 Chrustenice – ze dne 2. 10. 2019,

v souvislosti s veřejnou zakázkou „**Zruč-Senec Ul. Ke Střílně**“ zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě objednávky ze dne 20. 7. 2020, vystavené v návaznosti na nabídku dodavatele – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4,

v souvislosti s uveřejněním Smlouvy o dílo uzavřené dne 24. 5. 2021 s vybraným dodavatelem – pm trávníky s.r.o., IČO 29113954, se sídlem Senecká 33, 330 08 Zruč-Senec – na realizaci veřejné zakázky „**Dodávka a montáž oplocení hřiště v areálu Masarykovy základní školy Zruč-Senec**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Dodatku smlouvy č. 1 ze dne 25. 10. 2021 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 19. 2. 2021 s vybraným dodavatelem – JICEB s.r.o., IČO 24845493, se sídlem Chrustenice 256, 267 12 Chrustenice – na realizaci veřejné zakázky „**ZRUČ-SENEC, REKONSTRUKCE K-ČS3 NA RAČANECH**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

v souvislosti s uveřejněním Smlouvy o dílo uzavřené dne 8. 12. 2020 s vybraným dodavatelem – GEOREAL spol. s r.o., IČO 40527514, se sídlem Hálkova 12, 301 00 Plzeň – na realizaci veřejné zakázky „**Pořízení a doplnění datových sad kanalizační infrastruktury obce Zruč-Senec pro Digitální technickou mapu DMVS Plzeňského kraje**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení, a

v souvislosti s uveřejněním Kupní smlouvy č. 2140N20100000045 uzavřené dne 27. 4. 2021 s vybraným dodavatelem – PEKASS a.s., IČO 41693426, se sídlem Přátelství 987/11, 104 00 Praha 10 – na realizaci veřejné zakázky „**Profesionální travní sekačka**“, zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

jsem rozhodl takto:

I.

Výroky I až XII a výrok XIV rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ, č. j. ÚOHS-28382/2022/500 ze dne 18. 8. 2022 dle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

potvrzují

a podaný rozklad v tomto rozsahu

zamítám.

II.

Výrok XIII rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ, č. j. ÚOHS-28382/2022/500 ze dne 18. 8. 2022 podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

mění

tak, že nově zní takto:

„Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I – XII tohoto rozhodnutí se obviněnému – obec Zruč-Senec, IČO 00258563, se sídlem Plzeňská 100, 330 08 Zruč-Senec – ukládá podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

pokuta ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedená Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 2. 5. 2022 podnět s žádostí o prošetření postupu zadavatele – obec Zruč-Senec, IČO 00258563, se sídlem Plzeňská 100, 330 08 Zruč-Senec (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – ve věci možného spáchání přestupku u 11 veřejných zakázek (podrobně

popsaných Úřadem v bodech 1-17 napadeného rozhodnutí), konkrétně v souvislosti s uveřejňování smluv na tyto veřejné zakázky.

2. Na základě uvedeného podnětu si Úřad přípisem č. j. ÚOHS-14992/2022/535 ze dne 5. 5. 2022, který byl obviněnému doručen dne 6. 5. 2022, vyžádal od obviněného související dokumentaci k dotčeným veřejným zakázkám a jeho vyjádření k obsahu podnětu.
3. Po přešetření obviněným předložených materiálů vydal Úřad příkaz č. j. ÚOHS-20336/2022/500 ze dne 17. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 1**“). Výrokem I příkazu 1 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku tím, že smlouvu o dílo, kterou uzavřel dne 10. 6. 2020 (dále jen „**smlouva o dílo VZ1**“) s vybraným dodavatelem – STAVEBNÍ MONTÁŽE spol. s r.o., IČO 45356815, se sídlem Koterovská 574/177, 326 00 Plzeň (dále jen „**vybraný dodavatel STAVEBNÍ MONTÁŽE**“) – na realizaci veřejné zakázky „Sanace spodní stavby ZŠ Školní – Etapa I.“ zadávané jako veřejná zakázka malého rozsahu (dále jen „**VZMR**“) mimo zadávací řízení, neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na svém profilu ve lhůtě do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 25. 6. 2020, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022. Úřad výrokem II příkazu 1 rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku i v souvislosti s dodatkem č. 1 ke smlouvě o dílo VZ 1, který s vybraným dodavatelem STAVEBNÍ MONTÁŽE uzavřel dne 26. 8. 2020 (dále jen „**dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo VZ1**“), neboť jej neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě do 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 10. 9 2020, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022. Současně Úřad výrokem III příkazu 1 obviněnému za spáchání těchto přestupků uložil pokutu ve výši 7 000 Kč. Příkaz 1 byl obviněnému doručen dne 20. 6. 2022. Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“) ve spojení s § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ. Dne 28. 6. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 1.
4. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-20337/2022/500 ze dne 17. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 2**“). Výrokem I příkazu 2 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku tím, že při uveřejňování dodatek č. 2 uzavřený dne 7. 9. 2020 ke smlouvě o dílo č. 041/SAP/19/01 (dále jen „**dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo VZ2**“) na realizaci veřejné zakázky „Objekt zázemí techniky na pozemku p.č. 19/2, k.ú. Senec u Plzně“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení, uzavřené s vybraným dodavatelem – Saportan s.r.o., IČO 25228170, se sídlem Na Kovárně 951/27, 312 00 Plzeň, neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději dne 22. 9. 2020, ale učinil tak až dne 27. 11. 2020. Výrokem II příkazu 2 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz 2 byl obviněnému doručen dne 20. 6. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0255/2022/VZ. Dne 28. 6. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 2.
5. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-21092/2022/500 ze dne 23. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 3**“). Ve výroku I příkazu 3 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že dodatek č. 1 uzavřený dne 20. 8. 2021 ke smlouvě o dílo č. 01/2021 uzavřené dne 3. 3. 2021 (dále jen „**smlouva o dílo VZ3**“) s vybraným dodavatelem STAVEBNÍ MONTÁŽE na realizaci veřejné zakázky „Sanace spodní stavby ZŠ Školní – Etapa II.“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení, neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději dne 6. 9. 2021, ale učinil tak až dne 15. 11. 2021. Výrokem II příkazu 3 Úřad obviněnému

za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz 3 byl obviněnému doručen dne 27. 6. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0260/2022/VZ. Dne 28. 6. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného proti příkazu 3.

6. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-22048/2022/500 ze dne 30. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 4**“). Ve výroku I příkazu 4 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že dodatek č. 1 uzavřený dne 23. 10. 2021 ke Smlouvě o dílo uzavřené 30. 6. 2021 (dále jen „**smlouva o dílo VZ4**“) s vybraným dodavatelem – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4 (dále jen „**vybraný dodavatel ROBSTAV**“) – na realizaci veřejné zakázky „Rekonstrukce ulice Na Sklárnou Zruč – Senec“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení, neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 8. 11. 2021, ale učinil tak až dne 11. 5. 2022. Výrokem II příkazu 4 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 000 Kč. Příkaz 4 byl obviněnému doručen dne 30. 6. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0265/2022/VZ. Dne 7. 7. 2022 obdržel Úřad odpor proti příkazu 4.
7. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-22049/2022/500 ze dne 30. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 5**“). Ve výroku I příkazu 5 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že dodatek č. 1 uzavřený dne 10. 9. 2020 ke smlouvě o dílo VZ5 Smlouva o dílo č. 10/2020 (dále jen „**smlouva o dílo VZ5**“), uzavřené s vybraným dodavatelem – pm trávníky s.r.o., IČO 29113954, se sídlem Senecká 33, 330 08 Zruč-Senec (dále jen „**vybraný dodavatel pm trávníky**“) – na realizaci veřejné zakázky „Rekonstrukce atletického hřiště v areálu Masarykovy základní školy Zruč-Senec“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek uveřejněné na profilu zadavatele dne 6. 5. 2020 pod systémovým číslem P20V00174062, neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 25. 9. 2020, ale učinil tak až dne 11. 5. 2022. Výrokem II příkazu 5 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 500 Kč. Příkaz 5 byl obviněnému doručen dne 30. 6. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0270/2022/VZ. Dne 7. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 5.
8. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-22053/2022/500 ze dne 30. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 6**“). Ve výroku I příkazu 6 Úřad rozhodl, že obviněný se dopustil přestupku při uveřejňování tím, že objednávku vystavenou dne 31. 10. 2019 dodavateli – JICEB s.r.o., se sídlem Chrustenice 256, 267 12 Chrustenice (dále jen „**vybraný dodavatel JICEB**“) – v návaznosti na jeho cenovou nabídku ze dne 2. 10. 2019 (dále jen „**objednávka VZ6**“) na realizaci veřejné zakázky „Částečná rekonstrukce restaurace U Drudíků“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 15. 10. 2019, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022. Výrokem II příkazu 6 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 000 Kč. Příkaz 6 byl obviněnému doručen dne 1. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0273/2022/VZ. Dne 7. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 6.
9. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-22054/2022/500 ze dne 30. 6. 2022 (dále jen „**příkaz 7**“). Ve výroku I příkazu 7 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že objednávku vystavenou dne 20. 7. 2020 vybranému dodavateli ROBSTAV (dále jen „**objednávka VZ7**“) v návaznosti na jeho cenovou nabídku na realizaci veřejné zakázky „Zruč-

Senec Ul. Ke Střílně“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 4. 8. 2020, ale učinil tak až dne 5. 5. 2022. Výrokem II příkazu 7 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 000 Kč. Příkaz 7 byl obviněnému doručen dne 1. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod ÚOHS-S0274/2022/VZ. Dne 7. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 7.

10. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-22987/2022/500 ze dne 12. 7. 2022 (dále jen „**příkaz 8**“). Ve výroku I příkazu 8 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že smlouvu o dílo uzavřenou dne 24. 5. 2021 (dále jen „**smlouva o dílo VZ8**“) s vybraným dodavatelem pm trávničky na realizaci veřejné zakázky „Dodávka a montáž oplocení hřiště v areálu Masarykovy základní školy Zruč-Senec“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 8. 6. 2021, ale učinil tak až dne 25. 8. 2021. Výrokem II příkazu 8 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 000 Kč. Příkaz 8 byl obviněnému doručen dne 12. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0294/2022/VZ. Dne 13. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 8.
11. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-23317/2022/500 ze dne 13. 7. 2022 (dále jen „**příkaz 9**“). Ve výroku I příkazu 9 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že dodatek č. 1 uzavřený dne 25. 10. 2021 ke smlouvě o dílo uzavřené dne 19. 2. 2021 (dále jen „**dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo VZ9**“) s vybraným dodavatelem JICEB na realizaci veřejné zakázky „ZRUČ-SENEC, REKONSTRUKCE K-ČS3 NA RAČANECH“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 9. 11. 2021, ale učinil tak až dne 25. 4. 2022. Výrokem II příkazu 9 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 4 000 Kč. Příkaz 9 byl obviněnému doručen dne 13. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedeného sp. zn. ÚOHS-S0303/222/VZ. Dne 14. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 9.
12. Úřad dále vydal příkaz č. j. ÚOHS-23827/2022/500 ze dne 18. 7. 2022 (dále jen „**příkaz 10**“). Ve výroku I příkazu 10 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že smlouvu o dílo uzavřenou dne 8. 12. 2020 (dále jen „**smlouva o dílo VZ10**“) s vybraným dodavatelem – GEOREAL spol. s r.o., IČO 40527514, se sídlem Hálkova 12, 301 00 Plzeň – na realizaci veřejné zakázky „Pořízení a doplnění datových sad kanalizační infrastruktury obce Zruč-Senec pro Digitální technickou mapu DMVS Plzeňského kraje“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 23. 12. 2020, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022, to však bez přílohy, neboť „přílohu č. 1 – Technická specifikace“ smlouvy o dílo VZ10 uveřejnil až dne 8. 7. 2022. Výrokem II příkazu 10 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 3 500 Kč. Příkaz 10 byl obviněnému doručen dne 18. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0306/2022/VZ. Dne 21. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 10.
13. V poslední řadě Úřad vydal příkaz č. j. ÚOHS-23943/2022/500 ze dne 18. 7. 2022 (dále jen „**příkaz 11**“). Ve výroku I příkazu 11 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování tím, že kupní smlouvu č. 2140N20100000045 uzavřenou dne 27. 4. 2022 (dále jen „**kupní smlouva VZ11**“) s vybraným dodavatelem – PEKASS a.s., IČO 41693426,

se sídlem Přátelství 987/11, 104 00 Praha 10 – na realizaci veřejné zakázky „Profesionální travní sekačka“ zadávané jako VZMR mimo zadávací řízení neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 12. 5. 2021, ale učinil tak až dne 25. 8. 2021, to však bez příloh, neboť tyto přílohy uveřejnil až dne 8. 7. 2022. Výrokem II příkazu 11 Úřad obviněnému za spáchání tohoto přestupku uložil pokutu ve výši 5 000 Kč. Příkaz 11 byl obviněnému doručen dne 18. 7. 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0312/2022/VZ. Dne 21. 7. 2022 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti příkazu 11.

14. Obviněný průběžně žádal ve svých vyjádřeních ze dne 14. 7. 2022, dne 18. 7. 2022 a dne 22. 7. 2022, aby bylo konáno společné řízení podle § 140 správního řádu ve vztahu ke všem skutkům projednávaným v rámci správních řízení vedených pod sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0255/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0260/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0265/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0270/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0273/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0274/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0294/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0303/2022/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0306/2022/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0312/2022/VZ, přičemž uvedl, že i s ohledem na aktuální rozhodovací praxi Úřadu by bylo vedení společného řízení vhodné, a to za současného respektování zásady absorpční při ukládání společného trestu.
15. Dne 28. 7. 2022 proto Úřad usnesením č. j. ÚOHS-25455/2022/535 spojil výše uvedená správní řízení do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

16. Dne 18. 8. 2022 Úřad vydal rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0254/2022/VZ, č. j. ÚOHS-28382/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že smlouvu o dílo VZ1 neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději dne 25. 6. 2020, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022.
17. Úřad výrokem II napadeného rozhodnutí rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo VZ1 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě do 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději dne 10. 9. 2020, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022.
18. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo VZ2 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději dne 22. 9. 2020, ale učinil tak až dne 27. 11. 2020.
19. Výrokem IV napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo VZ3 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději dne 6. 9. 2021, ale učinil tak až dne 15. 11. 2021.
20. Výrokem V napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo VZ4 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 8. 11. 2021, ale učinil tak až dne 11. 5. 2022.

21. Výrokem VI napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo VZ5 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 25. 9. 2020, ale učinil tak až dne 11. 5. 2022.
22. Výrokem VII napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že objednávku VZ6 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději dne 15. 11. 2019, ale učinil tak až dne 4. 5. 2022.
23. Výrokem VIII napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že objednávku VZ7 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději dne 4. 8. 2020, ale učinil tak až dne 5. 5. 2022.
24. Výrokem IX napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že smlouvu o dílo VZ8 neuveřejnil na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 8. 6. 2021, ale učinil tak až dne 25. 8. 2021.
25. Výrokem X napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatek ke smlouvě o dílo VZ9 neuveřejnil na profilu zadavatele ve lhůtě 15 dnů od jeho uzavření, tj. nejpozději do dne 9. 11. 2021, ale učinil tak až dne 25. 4. 2022.
26. Výrokem XI napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že smlouvu o dílo VZ10 neuveřejnil na svém profilu ve lhůtě do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 23. 12. 2020, když ji uveřejnil až dne 4. 5. 2022, to však bez přílohy, přičemž „přílohu č. 1 – Technická specifikace“ smlouvy o dílo VZ10 uveřejnil až dne 8. 7. 2022.
27. Výrokem XII napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že kupní smlouvu VZ11 neuveřejnil na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději do dne 12. 5. 2021, když ji uveřejnil až dne 25. 8. 2021, to však bez příloh, přičemž přílohy kupní smlouvy VZ10 uveřejnil až dne 8. 7. 2022.
28. Úřad výrokem XIII napadeného rozhodnutí uložil za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I až XII napadeného rozhodnutí obviněnému podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona pokutu ve výši 39 000 Kč.
29. Výrokem XIV napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
30. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve v bodech 1–17 popsal posuzované veřejné zakázky, uvedl veškerá data obviněným uzavřených smluv, dodatků ke smlouvám a objednávkám. Úřad z předložených materiálů obviněného a také z jeho profilu zjistil, že dotčené smlouvy (nebo přílohy), dodatky a objednávky nebyly obviněným uveřejněny do 15 dnů od jejich uzavření dle § 219 odst. 1 zákona. Jelikož měl za prokázané, že se obviněný dopustil 12 přestupků v souvislosti s uveřejněním smluv (nebo příloh), dodatků a objednávek, vydal pro každý přestupek zvlášť příkaz (viz body 20–116 odůvodnění napadeného

rozhodnutí). Obviněný podal proti každému příkazu odpor, přičemž obviněný nezpochybňoval Úřadem zjištěný skutkový stav, nýbrž jeho námitky směřovaly proti výši uložených sankcí. Úřad dále v pokračujícím správním řízení spojil všechna správní řízení dle § 140 odst. 1 správního řádu do společného řízení. Na základě zjištěných skutečností shledal 12 přestupků v souvislosti s uveřejněním smluv a uložil za ně pokutu ve výši 39 000 Kč v souladu se zásadou absorpce. Úřad vyhodnotil přestupek ve výroku I napadeného rozhodnutí jako nejzávažnější a ke spáchaným přestupkům ve výrocih II až XII přihlédl v rámci přitěžujících okolností (viz zejména bod 188 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí).

31. Úřad se v rámci odůvodnění pokuty vyjádřil mimo jiné i k případnému zániku odpovědnosti, především k promlčecí lhůtě, kterou u každé posuzované veřejné zakázky ověřil. Dále posoudil závažnost a povahu přestupků, přičemž po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že závažnost přestupku lze hodnotit jako nízkou. Úřad ve prospěch obviněného zohlednil tu skutečnost, že v případě přestupku ve výroku I (nejzávažnější z přestupků) se jedná o VZMR. Dle Úřadu zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky. Současně obviněný na svou povinnost uveřejnit dotčené smlouvy, dodatky ke smlouvám či objednávky zcela nerezignoval a svá pochybení dodatečně napravil, tudíž dle názoru Úřadu do jisté míry eliminoval negativní dopady svého předchozího nezákonného postupu a možnost kontroly ze strany veřejnosti nebyla zcela zmařena. Při stanovení výše pokuty Úřad zohlednil jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané pokuty časový rozestup mezi spáchaním přestupku a okamžikem jeho potrestání, tj. ve většině dotčených případů přibližně časové rozmezí dvou let.
32. Závěrem odůvodnění výše ukládané sankce Úřad přihlédl k ekonomické situaci obviněného, přičemž shledal, že uložená pokuta ve výši 39 000 Kč není likvidační s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, a ani nepřiměřeně nezasahuje do jeho ekonomické podstaty.

III. Rozklad obviněného

33. Dne 2. 9. 2022 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 19. 8. 2022. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

34. Obviněný má za to, že Úřad nesprávně aplikoval právní normy ukládání správního trestání za více přestupků projednaných ve společném řízení. Úřad sice v napadeném rozhodnutí cituje zásady pro ukládání souhrnného trestu, včetně zásady absorpce, avšak dle obviněného tuto zásadu neaplikoval, neboť uplatnil naopak zásadu kumulace. Pokuta uložená napadeným rozhodnutím byla ve stejné výši, jako je součet pokut uložených příkazy. Tento postup Úřadu považuje obviněný za nezákonný a v rozporu s judikaturou, konkrétně s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) sp. zn. 9 As 299/2019 ze dne 1. 6. 2020, kde se soud zabýval postupem při ukládání úhrnné sankce.
35. Dále obviněný namítá, že Úřad nesprávně vyhodnotil okolnosti posuzovaných přestupků. Úřad sice přihlédl k nápravě pochybení ze strany obviněného jako k polehčující okolnosti, současně ale vzal v potaz jako přitěžující okolnost to, že mezi porušením povinnosti a jednáním směřujícím k nápravě je významný časový úsek. Taková úvaha se obviněnému jeví jako

nelogická, neboť nemůže být hodnoceno trvání prodlení po dobu, kdy si obviněný nebyl vědom svého pochybení. Dle názoru obviněného je polehčující okolností nejen to, že byla náprava zjednána dobrovolně, ale především také její provedení prakticky okamžitě poté, co obviněný své pochybení zjistil, bez nutnosti upozornění podnětem. Dále má za to, že úvahy Úřadu v tomto směru poškozují obviněného při stanovení výše pokuty, neboť nezohledňují polehčující okolnost, která je relevantní, ale naopak je zohledněna přitěžující okolnost, která relevantní není. Obviněný je také toho názoru, že vliv na výši sankce mohla mít i ta okolnost, že v období pandemie Covid-19 bylo obtížné zvládnout s malým počtem zaměstnanců veškerou administrativu spojenou s agendou veřejných zakázek.

Závěr rozkladu

36. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že uloží správní trest v přiměřené výši.

IV. Řízení o rozkladu

37. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

38. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byla podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumána správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i zákonnost řízení, jež jeho vydání předcházelo, v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
39. Úřad ve výrocích I až XII napadeného rozhodnutí rozhodl správně a v souladu se zákonem Obviněný se dopustil 12 přestupků dle § 269 odst. 2 zákona tím, že na svém profilu neuveřejnil smlouvy nebo jejich přílohy, dodatky ke smlouvám a objednávky citované ve výrocích I až XII napadeného rozhodnutí ve lhůtě k tomu určené. Proto byly výroky I až XII napadeného rozhodnutí v řízení o rozkladu potvrzeny.
40. Úřad tím, že výrokem XIII napadeného rozhodnutí uložil obviněnému pokutu za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I až XII napadeného rozhodnutí ve výši 39 000 Kč, nerozhodl správně a v souladu se zákonem o přestupcích, neboť nesprávně aplikoval zásadu absorpce. Ve prospěch obviněného bylo proto napadené rozhodnutí v řízení o rozkladu změněno tak, že se pokuta snižuje.
41. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody tohoto rozhodnutí o rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

42. Na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí je možno konstatovat, že Úřad zjistil skutkový stav tak, že se opírá o dokumenty založené ve správním spise a nevznikají o něm důvodné pochybnosti. Úřad rovněž přílehavě aplikoval ta ustanovení zákona, z nichž vyplývá, že obviněný neuveřejnil relevantní dokumenty ve lhůtě k tomu určené, a že se tak dopustil

přestupků při uveřejňování. Ostatně, obviněný v rozkladu ani nezpochybnil tu část napadeného rozhodnutí, kde se Úřad zabývá otázkami, zda byly přestupky vůbec spáchány, tedy výroky o vině.

43. Podle § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 zákona.
44. Podle § 219 odst. 1 zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro
 - a) smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty,
 - b) smlouvu na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2, § 30 písm. d) nebo § 191 odst. 2 písm. e) zákona,
 - c) pro zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, nebo
 - d) smlouvu uveřejněnou podle jiného právního předpisu.
45. Podle § 269 odst. 3 zákona za přestupek lze uložit pokutu do
 - a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
 - b) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1.
46. V § 219 odst. 1 zákona je uveden výčet situací, kdy zadavatel nemá povinnost smlouvy uveřejnit na svém profilu do 15 dnů od jejich uzavření. Jelikož téměř všechny posuzované veřejné zakázky byly VZMR, předseda Úřadu ověřil, zda ceny uhrazené za tyto veřejné zakázky přesáhly 500 000 Kč, přičemž shledal, že se tak stalo. Je namístě doplnit, že ani další zákonem specifikované situace se na žádnou Úřadem přezkoumávanou veřejnou zakázku nevztahovaly, tudíž obviněný byl povinen Úřadem posuzované smlouvy (nebo jejich přílohy), dodatky a objednávky uveřejnit na svém profilu do 15 dnů od jejich uzavření.
47. Dále předseda Úřadu přezkoumal, kdy byly uzavřeny posuzované smlouvy, dodatky a objednávky, a také data uveřejnění těchto dokumentů na profilu obviněného. S ohledem na zjištěné skutečnosti uzavírá, že Úřad správně zjistil skutkový stav a obviněný se skutečně dopustil 12 přestupků tím, že neuveřejnil Úřadem posuzované smlouvy (nebo jejich přílohy), dodatky ke smlouvám a objednávky na svém profilu v zákonem stanovené lhůtě (podrobně viz body 166-179 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

K důvodům změny výroku XIII napadeného rozhodnutí

48. Obviněný v rozkladu brojí primárně proti celkové výměře Úřadem uložené pokuty, neboť je toho názoru, že Úřad nesprávně aplikoval zásadu absorpce.
49. Nejprve je třeba uvést, že Úřad při výměře jednotlivých pokut postupoval nesprávně již v rámci Úřadem vydaných 11 příkazů týkajících se jednotlivých přestupků.
50. Úřad příkazem 1 uložil pokutu za dva přestupky ve výši 7 000 Kč, správně v bodě 22 a násl. příkazu 1 odůvodnil, jak při ukládání sankce za dva přestupky aplikoval zásadu absorpce, přičemž ji i správně uplatnil. Následně Úřad vydal dalších 10 příkazů, kterými uložil pokuty

za skutkově obdobná provinění obviněného, v nichž se však vůbec nezabýval tím, zda není další přestupek v pořadí, za který pokutu ukládal, v souběhu s ostatními přestupky obviněného. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že Úřad potrestal 12 přestupků, které jsou ve vícečinném souběhu.

51. Při ukládání sankce za přestupky ve vícečinném souběhu je správní orgán povinen použít zásadu absorpce. Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 10. 2015, č. j. 34 Af 47/2013-102 vyplývá, že *„[p]ro trestání sbíhajících se trestných činů pak jako základ platí zásada absorpce. Přesněji řečeno hovoříme o absorpci trestních sazeb, tedy že trestní sazba mírnější je absorbována tou trestní sazbou, která je u sbíhajících se trestných činů nejpřísnější. Jedná se o zvýhodněný postih souběhu, a tudíž o úpravu příznivější pro pachatele“*.
52. Na tomto místě je třeba odpovědět na otázku, zda se zásada absorpce použije i v případě na sebe navazujících postupně vydávaných příkazů, jakožto zjednodušené formy rozhodnutí. Příkaz dle § 90 zákona o přestupcích je zvláštním druhem meritorního správního rozhodnutí, musí mít náležitosti rozhodnutí a oznamuje se stejně jako rozhodnutí (k tomu viz např. důvodová zpráva zákona o přestupcích). Je tedy nutno dodržet základní náležitosti rozhodnutí o přestupku, k nimž zohlednění předchozího potrestání a odůvodnění takového postupu dle níže citované judikatury patří.
53. Jakkoliv lze případně pominout vedení společného řízení, není možné pominout zásadu absorpce, která se i při trestání vícečinného souběhu přestupků ve více správních řízeních musí nutně projevit, a to zpravidla tak, že je k předchozímu potrestání přihlédnuto. Z rozsudku NSS ze dne 5. 12. 2019, č. j. 9 As 164/2018-36 se podává: *„Spojitost vedení společného řízení a nutnosti aplikace absorpční zásady je tedy i pro oblast správního trestání poměrně volná, společné řízení je „pouhou procesní cestou, která mimo jiné může vést k naplnění principu absorpce, nejde však o možnost jedinou“ (viz rozsudek ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 As 116/2017 - 53, odstavec 11). Pokud by proto z navazujících správních rozhodnutí o sbíhajících se správních deliktech bylo uplatnění absorpční zásady patrné, nelze nevedení společného řízení považovat za vadu řízení, která má vliv na zákonnost správního rozhodnutí. Navzdory tomu, že pro nedostatečný právní základ nelze zrušit předcházející správní rozhodnutí a uložit souhrnný trest, není důvod, proč by správní orgán neměl při ukládání následné sankce přihlížet k sankcím uloženým dříve za sbíhající se správní delikty (srov. rozsudek č. j. 1 As 28/2009 - 62, odstavec 32). (...) Je třeba bezpodmínečně trvat na aplikaci zásady absorpce, nikoli na vedení společného řízení, přičemž i bez vedení společného řízení lze naplnění zásady absorpce docílit. Až v pořadí druhým (popř. dalším) správním rozhodnutím o jiném z více sbíhajících se správních deliktů by správní orgán mohl absorpční zásadu porušit, a to tehdy nepřihlížel-li by k sankcím uloženým dříve za sbíhající se správní delikty. V této souvislosti není rozhodné, kdy byl ten či onen z více sbíhajících se správních deliktů spáchán nebo kdy o něm bylo zahájeno správní řízení, nýbrž okamžik, kdy o něm bylo rozhodnuto.“*
54. Z rozsudku NSS č. j. 2 As 5/2020-50 ze dne 14. 10. 2021 vyplývá obdobný závěr: *„K užití absorpční zásady Nejvyšší správní soud odkazuje na svou ustálenou judikaturu, z níž je patrné, že ani nevedení společného řízení není takovou vadou, pro niž by bylo nutné rozhodnutí správních orgánů rušit, byla-li dodržena zásada absorpční. Uložení sankce za správní delikt v jednom řízení nebrání pozdějšímu samostatnému projednání souběžně spáchaných deliktů. Při ukládání sankce za ně však musí být v souladu se zásadou absorpce přihlédnuto k již uložené pokutě. Jak je uvedeno výše, z napadeného rozsudku není ani v této otázce patrné, že krajský*

soud k této skutečnosti přihlédl, a to i přes to, že stěžovatel již v žalobě upozornil na skutečnost, že musel uhradit podstatně vyšší částku, než kdyby bylo vedeno společné řízení (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 - 62, rozsudek ze dne 12. 4. 2018, č. j. 2 As 426/2017 - 62, rozsudek ze dne 19. 12. 2018, č. j. 1 As 278/2018 - 87, rozsudek ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 As 301/2018 - 46).“ Lze tak jednoznačně učinit závěr, že přestože Úřad v případech samostatně vydaných 11 příkazů nemusel vést společné řízení, měl v navazujících příkazech použít zásadu absorpce.

55. Z odůvodnění příkazů 2 až 11 není zřejmé, zda Úřad při ukládání pokuty k předchozímu potrestání přihlédl. Byť jsou výše pokut v jednotlivých příkazech relativně nízké, v odůvodnění příkazů 2 až 11 není uvedeno ničeho o tom, že by Úřad zohledňoval pokuty za jednotlivé přestupky v postupně vydávaných příkazech. Závěr, že správní orgán zásadu kumulace uplatnil, je možné učinit pouze tehdy, pokud to správní orgán v rozhodnutí uvede. Ačkoliv tedy nyní v napadeném rozhodnutí Úřad uvádí, že zásadu absorpce aplikoval, není to při pohledu na odůvodnění příkazů 2 až 11 verifikovatelné. Lze se naopak domnívat, že se Úřad dopustil nezákonné kumulace, když fakticky stanovil tresty za jednotlivé sbíhající se přestupky dílčím způsobem, tedy podle kumulativní zásady (kolik deliktů, tolik trestů, *quot delicta, tot poenae*).
56. Úřad toto pochybení mohl ještě zvrátit v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť obviněný podal odpory, kterými byly příkazy zrušeny a Úřad pokračoval v jím zahájených správních řízeních. Tato správní řízení pak Úřad usnesením v souladu s § 140 správního řádu spojil do společného správního řízení. Pokud by Úřad v napadeném rozhodnutí podrobněji odůvodnil, jak v rámci samostatně vydávaných příkazů vyměřoval pokuty, a to tak, aby bylo zjevné, že ukládané pokuty byly nižší než pokuty za srovnatelné přestupky standardně ukládané, pak by bylo možno přezkoumat, zda Úřad zásadu absorpce skutečně uplatnil.
57. Jelikož se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nevyjádřil k tomu, zda v příkazech uplatnil zásadu absorpce, jeho postup při vyměření pokuty v napadeném rozhodnutí vyvolává dojem, že skutečně došlo ke sčítání pokut uložených jednotlivými příkazy. Trestání přestupků dle zásady kumulace je v rozporu s požadavky judikatury správních soudů, jak byla výše citována. Pokud by naopak napadené rozhodnutí mělo být chápáno tak, že byl obviněný potrestán důsledně na základě zásady absorpce, pak si vlastně protiřečí s odůvodněními jednotlivých příkazů 2 až 11. V takové situaci by správní rozhodnutí vzbuzovalo pochybnosti o důvodech výměry správního trestu. Ačkoliv byly totiž vydané příkazy podáním odporu ze zákona zrušeny (§ 150 odst. 3 správního řádu), závěry v nich vyslovené (tj. důvody, pro které je ukládána ta která pokuta) již jednou zazněly. Bez dalšího vysvětlení nelze pokuty uložené příkazem bez zohlednění zásady absorpce jednoduše sečíst a tvrdit, že zásada absorpce zohledněna vlastně byla, ačkoliv se o ní správní orgán předtím nikterak nezmínil.
58. Pro přehlednost lze rekapitulovat postup Úřadu při vydávání příkazů. Úřad příkazem 1 uložil pokutu za dva přestupky ve výši 7 000 Kč, příkazem 2 pokutu ve výši 2 000 Kč, příkazem 3 pokutu ve výši 2 000 Kč, příkazem 4 pokutu ve výši 3 000 Kč, příkazem 5 pokutu ve výši 3 500 Kč, příkazem 6 pokutu ve výši 3 000 Kč, příkazem 7 pokutu ve výši 3 000 Kč, příkazem 8 pokutu ve výši 3 000 Kč, příkazem 9 pokutu ve výši 4 000 Kč, příkazem 10 pokutu ve výši 3 500 Kč a konečně příkazem 11 pokutu ve výši 5 000 Kč (podrobněji viz body 3–23 tohoto rozhodnutí). Z výše uvedeného je tak zřejmé, že součet původních pokut vyměřených v samostatně vydaných 11 příkazech je 39 000 Kč, což představuje celkovou výši uložené pokuty za 12 přestupků (výrok XIII napadeného rozhodnutí).

59. V takovém případě je třeba uzavřít, že se zásada absorpce do výměry správního trestu v napadeném rozhodnutí vlastně nepromítla, protože úvahy Úřadu o absorpci trestních sazeb nejsou s ohledem na obsah příkazů 2 až 11 přesvědčivé. Úřad tedy uložil sankci v rozporu se zásadou absorpce, a tím se stal výrok XIII napadeného rozhodnutí nezákonným.
60. Výrokem II tohoto rozhodnutí o rozkladu se mění výrok XIII napadeného rozhodnutí tak, že se obviněnému ukládá pokuta ve výši 30 000 Kč za přestupky podle výroku I až XII napadeného rozhodnutí. Předseda Úřadu tak v řízení o rozkladu napravil pochybení Úřadu a uplatnil zásadu absorpce, přičemž v důsledku toho snížil přiměřeně výši pokuty.
61. Předseda Úřadu stejně jako Úřad vyhodnotil, že přestupek dle výroku I napadeného rozhodnutí je nejzávažnější, neboť se jednalo o přestupek související s neuveřejněním celé smlouvy na veřejnou zakázku, nikoliv pouze její přílohy či následného dodatku. Rovněž jako Úřad vycházel z té skutečnosti, že smlouva na veřejnou zakázku je zásadním dokumentem upravujícím podrobně práva a povinnosti ve vztahu obviněného, resp. zadavatele a vybraného dodavatele, přičemž princip publicity zakotvený v § 219 odst. 1 zákona dává široké veřejnosti možnost seznámit se s obsahem uzavřené smlouvy. Dále při posouzení přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí jako nejzávažnějšího zohlednil i tu skutečnost, že doba prodlení obviněného s uveřejněním dotčené smlouvy o dílo VZ1 na profilu zadavatele činila nejdelší časový úsek tj. 677 dnů. Předseda Úřadu uložil pokutu za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí a ve smyslu § 40 písm. b) zákona o přestupcích shledal jako přitěžující okolnost spáchání dalších obdobných přestupků uvedených ve výrocích II až XII napadeného rozhodnutí, kterých se obviněný dopustil ve smyslu § 269 odst. 2 zákona, tj. přestupků souvisejících s nesplněním jeho uveřejňovací povinnosti.
62. Další postup Úřadu při vyměřování výše pokuty byl v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně odůvodněn. Úřad v rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku správně uvedl, že v daném případě se jednalo o přestupek nízké závažnosti (viz body 190-193 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přičemž ve prospěch obviněného správně zohlednil hodnotu veřejné zakázky (jednalo se o VZMR), neboť zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím je zpravidla vyšší zájem veřejnosti na veřejné kontrole). Současně Úřad přihlédl k polehčující okolnosti, že obviněný svá pochybení dodatečně napravil, a to ještě před doručením podnětu Úřadu (viz body 194 a 198 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
63. Námitka obviněného, že k přitěžující okolnosti spočívající v časovém úseku mezi spácháním přestupků a zjednáním nápravy obviněného nemůže být přihlíženo, neboť po tuto dobu si obviněný nebyl vědom svého pochybení, je nedůvodná. Úřad kvituje, že obviněný své pochybení napravil, ovšem nelze přehlédnout to, že téměř dva roky nebyla smlouva na profilu zveřejněna. Po tomto časovém úseku totiž nebylo veřejnosti umožněno zpětně kontrolovat obviněným zadané veřejné zakázky. Skutečnost, že si obviněný nebyl po tuto dobu vědom svého pochybení, je pro případ irelevantní, neboť obviněný, jakožto veřejný zadavatel, musí dostát svých povinností plynoucích ze zákona. Zejména si musí udržet povědomí o tom, který dokument a v jaké lhůtě musí uveřejnit.
64. Dále obviněný v rozkladu uvádí, že Úřad nepřihlédl k tomu, že ke spáchání přestupků došlo v období pandemie Covid-19, tudíž dle obviněného bylo obtížné s malým počtem zaměstnanců zvládnout veškerou administrativu spojenou s uveřejňováním smluv na svém

profilu. Úřad správně odůvodnil v bodě 199 napadeného rozhodnutí, že tyto okolnosti nezbavují obviněného odpovědnosti za plnění zákonných uveřejňovacích povinností, ani odpovědnosti za spáchání dotčených přestupků. Zákonná povinnost ve vztahu k uveřejnění smluv uzavřených na veřejné zakázky a jejich dodatků přetrvává po celou dobu pandemie Covid-19 a je pouze na zadavateli, jakým způsobem zajistí její splnění. Tyto skutečnosti není možno vnímat jako okolnosti odůvodňující výrazné zmírnění pokuty (viz bod 199 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Navíc doby prodlení s plněním uveřejňovací povinnosti nejsou v případě jednotlivých dokumentů v řádech jednotek dnů, jak by bylo možno očekávat, kdyby k tomuto prodlení došlo z důvodu nemoci, jak tvrdí obviněný.

65. Předseda Úřadu po vyhodnocení veškerých okolností nyní posuzovaného případu a uplatnění zásady absorpce u dříve vydaných příkazů snížil pokutu na částku 30 000 Kč. Je zde nutno zdůraznit, že nově stanovená pokuta je stále uložena při samé spodní hranici zákonné sazby. Provedené snížení pokuty v důsledku výše popsanych skutečností lze považovat za dostatečné a případné další snížení by již ohrožovalo samotnou funkci a účel správního trestání a neodpovídalo jeho základním zásadám. Tato výše pokuty dostatečně reflektuje skutečnost, že Úřad zohlednil dvě polehčující okolnosti (tj. že šlo o VZMR a že obviněný svá pochybení dodatečně napravil; bod 194 napadeného rozhodnutí), přičemž nebyla nově shledána žádná další okolnost přitěžující (kromě té přitěžující okolnosti, že se obviněný dopustil více přestupků; bod 188 napadeného rozhodnutí). Snížená výše pokuty si zároveň zachovává funkci represivní a preventivní. Nadto, jak uvádí judikatura krajského soudu (např. rozsudek sp. zn. 31 Af 59/2016 ze dne 16. 6. 2020), „[p]osuzování závažnosti deliktu přitom nelze chápat jako prostý součet přitěžujících a polehčujících okolností s předem danými matematickými hodnotami, nýbrž je na správním orgánu, aby přihlížel ke všem okolnostem daného správního deliktu jako k celku“.
66. V závěru odůvodnění výše uložené pokuty je potřeba vzít v úvahu také ekonomickou (resp. majetkovou) situaci obviněného, od které nelze při stanovení výše pokuty rovněž odhlédnout. Při stanovení nové výše pokuty se proto předseda Úřadu zabýval i touto problematikou, která byla Úřadem shrnuta v bodě 207 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle schváleného rozpočtu na rok 2022 měl obviněný hospodařit s plánovanými rozpočtovými příjmy ve výši 58 000 000 Kč. Z toho jednoznačně vyplývá, že nová, navíc snížená výše pokuty nemůže být pro obviněného likvidační, ani pro něj nemůže představovat nepřiměřenou újmu, která by mohla ohrozit jeho řádné fungování a představovala by hrozbu či riziko pro jeho další činnost.
67. Pokud je uvažována maximální možná výše pokuty, která mohla být zadavateli uložena podle zákona, tedy částka 1 000 000 Kč, pak rozhodně nelze nově uloženou pokutu ve výši 30 000 Kč považovat za nepřiměřeně vysokou. V této nově uložené pokutě se zřetelně odráží preference preventivní funkce, přičemž si daná pokuta zachovává také svou funkci represivní. S přihlédnutím k následkům spáchání daného přestupku, jímž je omezení možnosti řádného a efektivního přezkumu postupu zadavatele, nelze výši sankčního postihu zcela minimalizovat, jak požaduje obviněný.
68. Otázka případného promlčení přestupkové odpovědnosti byla Úřadem v bodě 184 napadeného rozhodnutí rovněž vyřešena správně a v souladu se zákonem.

69. S ohledem na akcesoritu výroku XIV napadeného rozhodnutí o náhradě nákladů řízení bylo přistoupeno k přezkoumání i tohoto výroku. Úřad správně a na základě přezkoumatelných úvah a odkazů na zákonná a podzákonná ustanovení stanovil obviněnému povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, a to s ohledem na fakt, že správní řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného.

VI. Závěr

70. Po zvážení všech aspektů dané věci bylo namíste potvrdit výroky I-XII napadeného rozhodnutí, neboť jsou správné a byly vydány v souladu se zákonem a správním řádem. Úřad však výrokem XIII napadeného rozhodnutí nerozhodl správně, neboť špatně uplatnil zásadu absorpce, a proto nastaly podmínky pro změnu výroku XIII napadeného rozhodnutí, a to tak, že je obviněnému vyměřena nová pokuta ve výši 30 000 Kč.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

obec Zruč-Senec, Plzeňská 100, 330 08 Zruč-Senec

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy